

מ"ח 4345/14 - אבנר ביבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
מ"ח 4345/14

כבוד המשנה לנשיא מ' נאור

לפני:

אבנר ביבי

המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למשפט חוזר

עו"ד שלמה גיגי

בשם המבקש:

עו"ד ג'ואי אש

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על קיומו של משפט חוזר. הבקשה הוגשה ביום 19.6.2014 והובאה אלי ביום 10.9.2014, עם קבלת חוות הדעת מטעם היועץ המשפטי לממשלה.
2. המבקש הורשע בבית משפט השלום (השופטת ד' שריזלי) בת"פ (שלום ת"א) 6126-11-11 מדינת ישראל נ' שירת הביס בע"מ (9.10.2013) בעבירות לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, בגין כך שניהל פנקסים באופן כוזב, תוך סטייה מהותית מההוראות, בעסק שבבעלותו. כתוצאה ממחדליו אלה, לא שילמו המבקש ועסקו מס ערך מוסף בסך של כ-78,000 ש"ח. על המבקש נגזר עונש מאסר בן 17 חודשים, 7 מתוכם בפועל; וכן קנס כספי בסך 9,000 ש"ח. המבקש הגיש ערעור בגין הרשעתו ובגין חומרת העונש שהוטל עליו (ע"פ 6329-11-13 (מחוזי ת"א) ביבי נ' מדינת ישראל (24.2.2014)), אך חזר ממנו בהמלצת בית המשפט (הנשיאה ד' ברלינר; סגן הנשיא ג' קרא; והשופטת מ' סוקולוב).
3. המבקש החליף את עורך-דינו, אשר הגיש לבית המשפט המחוזי ביום 26.5.3014 "בקשה להארכת מועדים להגשת ערעור." בקשה זו נדחתה, "כיון שניתן כבר פס"ד בערעור, הדרך היחידה להשיג עליו היא בהגשת בקשה לרשות

עמוד 1

ערעור בביהמ"ש העליון, שאף מועד הגשתה חלף. " משנדחתה בקשתו זו, הגיש המבקש את הבקשה שלפניי לקיומו של משפט חוזר. בבקשה, המופנית כנגד חומרת העונש שנגזר עליו, טען המבקש כי נתקיימו בענייניו שתיים מבין העילות לקיומו של משפט חוזר: ראיות או עובדות חדשות (סעיף 31(א)(2) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984) ועיוות דין (סעיף 31(א)(4)).

4. דין הבקשה להידחות. בפתח הדברים ייאמר כי בקשה זו הוכתרה אמנם בכותרת של בקשה למשפט חוזר, אולם היא מנוסחת בתור ערעור על חומרת העונש. הנימוקים הכלולים בה חוזרים, למעשה, על הנימוקים שהועלו במסגרת הטענות לעונש שנטענו בפני בית משפט השלום. המבקש אף חתם את בקשתו באמירה כי "מתבקש כב' ביהמ"ש לקבל את הערעור כנגד חומרת גזר הדין ככל שהדבר מתייחס לעונש מאסר לריצוי בפועל, ולהקל בצורה משמעותית בעונשו שחל המבקש כך שחלף מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח יבוא מאסר בדרך של עבודות שירות" (פסקה 44 בבקשה). בקשה למשפט חוזר איננה ערעור נוסף ואין להעלות במסגרתה טענות ערעוריות באופיין (ראו, למשל: מ"ח 4691/14 יצחקי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (9.9.2014)).

אף לגופם של דברים, אין מגלה הבקשה עילה לקיומו של משפט חוזר. ראשית, באשר לעילה בדבר עיוות דין: כבר נפסק כי עילה זו אינה חלה לגבי העונש, להבדיל מאשר לגבי ההרשעה (ראו החלטתי במ"ח 3139/13 רחמיאן נ' מדינת ישראל, פסקה 11 וההפניות שם (25.5.2014)). שנית, באשר לעילת הראיות או עובדות חדשות: מעיון בבקשה עולה כי לא צורפו אליה ראיות או עובדות כאמור, אלא מספר חוות-דעת רפואיות בדבר מצבו הרפואי של המבקש, אשר הוצגו גם בפני הערכאות הקודמות. כמו כן, ניתן "לחלץ" מהבקשה טענה נוספת, אשר לא נטענה במפורש, והיא של כשל בייצוג. הכשל בייצוג נעוץ, לטענת המבקש, בעצתו של הסנגור הקודם למבקש לחזור בו מערעורו בבית המשפט המחוזי, לנוכח המלצת בית המשפט. אולם, עצה זו, כך מסתבר, הייתה מחויבת המציאות. בית המשפט המחוזי ציין בפסק-דינו כי "טוב עשה המערער שחזר בו מהערעור. בנסיבות שנוצרו, למעשה לא היה מנוס מכך וזו הייתה התוצאה המתבקשת." בעצה זו לא היה אפוא כדי לשנות את תוצאות המשפט (ראו והשוו: החלטתי במ"ח 3378/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 24 וההפניות שם (17.7.2014)).

הבקשה אפוא נדחית. לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, ט"ז באלול התשע"ד (11.9.2014).

המשנה לנשיא